№ 294. Środa 27. Grudnia 1865. Rok wydania 55.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z poczta: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Inserсya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Prenumerata na Gazetę Lwowską

od 1. Stycznia do 31. Marca 1866.

Ceny przedpłaty:

Dla miejscowych: Gazeta wraz z Dziennikiem urzędowym . . . . **4 zł. w. a.**
Gazeta sama (bez Dziennika urzędowego) . . . . **2 „ „**
Dla zamiejscowych (z codzienną przesyłką pocztową): Gazeta wraz z Dziennikiem urzędowym . . . . **5 „ „**
Gazeta sama (bez Dziennika urzędowego) . . . . **3 „ „**

Za pojedynczą opłatą 7 centów od wiersza umieszczają się inseraty równocześnie w dwóch Gazetach urzędowych, polskiej i niemieckiej.

Przesyłki (franco) odbiera **Administracya Gazety Lwowskiej, (ulica Wałowa nr. 370).**

☞ Zwraca się uwagę na to, że otwarta jest prenumerata na Gazetę samą (bez Dziennika urzędowego) **za połowę ceny.**

O ważniejszych wypadkach przynosi Gazeta Lwowska własne telegramy, a w ciągu obrad sejmu krajowego dodaje stenograficzne sprawozdania.

Część urzędowa.

Król. Namiestnictwo w Budzie oznajmiło pod dn. 30go z. m. l. 91891, że z powodu panowania w Galicyi zarazy bydła rogatego przypędzanie bydła rogatego i przywóz surowych produktów bydlęcych z Galicyi do Węgier zostały aż do dalszego rozporządzenia bezwarunkowo zakazane, ponieważ Węgry są już od 15. listopada wolne od zarazy.

Co się niniejszem obieszcza.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 12. grudnia 1865.

Gmina *Turka* w obwodzie kołomyjskim obowiązała się po wieczne czasy dla założenia regularnej szkoły parafialnej u siebie, na ofiarowanym przez właściciela wsi na cele szkolne gruncie ogrodowym rozległości 612 sążni kwadratowych, z użyciem zapewnionego ze strony właściciela wsi budulcu na pniu, wystawić budynek szkolny z pomieszkaniem nauczyciela, drewutnią i stajnią, i utrzymywać zawsze w dobrym stanie, sprawiać porządki szkolne, dostarczać potrzebne na opał szkoły drzewo, składać na sprawianie premiów rocznie 4 zł. w. a., a nakoniec każdoczesnemu nauczycielowi, który ma pokrywać koszta czyszczenia szkoły, płacić rocznie 216 zł. w. a.

Z gruntu szkolnego ma być użytą przestrzeń 300 sążni kwadratowych na założenie szkółki drzew owocowych, której ogrodzenie należeć będzie do gminy, zaś nauczycielowi ma przysłużać użytkowanie z tej części gruntu szkolnego, która pozostanie po odtrąceniu tych 300 sążni kwadratowych i placu pod budowę.

Na polepszenie tej dotacyi ofiarował właściciel wsi W. Władysław Drohojowski na czas swego posiadania Turki rocznie 3 niższo-austryackich sągów twardego drzewa na pniu, dalej na opał szkoły 4 niższo-austr. sągów twardego drzewa, a nakoniec na założenie biblioteki szkolnej raz na zawsze 30 zł. w. a. Prócz tego zapewnili gr. kat. pleban miejscowy ks. Mikołaj Lewicki na czas swego teraźniejszego plebaństwa rocznie po 2 zł. na zakupno książek dla biblioteki szkolnej, a dzierżawca propinacyi Jona Reischer na czas swego teraźniejszego stosunku dzierżawy rocznie po 3 zł. w. a. na poparcie nauki pszczelnictwa.

Okazaną temi ofiarami gorliwość o podniesienie oświaty ludu podaje się z wyrazem uznania do wiadomości powszechnej.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 20. listopada 1865.

Wiedeń, 24. grudnia. Dnia wczorajszego wyszedł z c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i został rozesłany XXXVIII. zeszyt dziennika ustaw państwa.

Ten zeszyt zawiera:

Nr. 137. Internacyonalny traktat telegraficzny z 17. maja 1865. (Zawarty w Paryżu dnia 17. maja 1865, i wymieniany tamże w ratyfikacych dnia 14. sierpnia 1865. Ratyfikacya jego ze strony Jego c. k. Apost. Mości nastąpiła w Wiedniu dnia 17. lipca 1865.)

Nr. 138. Traktat polityczny z 5. sierpnia 1865, między Austryą, Bawaryą i Szwajcaryą względem urządzenia kolei żelaznej z Lindau na Bregencyę do Sanct Margarethen, jako też z Rüthi do Feldkirch (Zawarty w Monachowie dnia 5. Sierpnia 1865; ze strony Jego c. k. Apostolskiej Mości ratyfikowany w Wiedniu dnia 20. listopada 1865. Wymiana ratyfikacyi nastąpiła w Wiedniu dnia 13. grudnia 1865.)

Nr. 139. Traktat niemiecko-austryackiego związku telegraficznego z 30. września 1865. (Zawarty w Schwerinie dnia 30. września 1865; ze strony Jego c. k. Apost. Mości ratyfikowany w Wiedniu dnia 31. października 1865; wymiana ratyfikacyi nastąpiła już.)

Wiedeń, 24. grudnia. Dnia dzisiejszego wyszedł z c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i został rozesłany XXXIX. zeszyt dziennika ustaw państwa.

Ten zeszyt zawiera:

Nr. 140. Rozporządzenie ministerstwa finansów z 16. grudnia 1865, względem zmiany przeznaczonych do dokumentów i pism znaczków stemplowych niżej *jednego złotego* z wyjątkiem znaczków *jednokrajcarowych*; ważne dla całego państwa.

Nr. 141. Rozporządzenie ministerstwa finansów z 16. grudnia 1865, co do uproszczenia deklaracyi względem transportów cukru wywożonego.

Nr. 142. Cesarskie rozporządzenie z 22. grudnia 1865, mocą którego wsparcia wydzialane dla ulżenia niedostatku ze skarbu państwa, funduszów krajowych i innych funduszów publicznych, uwolnione są od sekwestru i egzekucyi; — ważne dla całego państwa z wyjątkiem Królestw Węgier, Kroacyi, Slawonii, wielkiego Księstwa Siedmiogrodu i Pogranicza wojskowego.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Jego c. k. Apostolska Mość najwyższem postanowieniem z 13go grudnia b. r. raczył najmiłościwiej mianować Leopolda II., Króla Belgów, właścicielem pułku piechoty liniowej Nr. 27.

Jego c. k. Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem ddto. Buda 20. grudnia b. r. raczył najmiłościwiej pozwolić, aby od osób skazanych w Galicyi od początku 1863 r. za zbrodnię zdrady głównej, powstania, buntu i zaburzenia spokojności publicznej, ściągnięte były tylko koszta sądowe i koszta utrzymania, wszelkie zaś prenotacye dalszego wynagrodzenia i inne kroki poczynione w celu ściągnięcia należytości mają być zaniechane.

Rozporządzenie cesarskie z 22. grudnia 1865,

mocą którego wsparcia dla ulżenia niedostatku, udzielane ze skarbu państwa, funduszów krajowych i innych funduszów publicznych, uwolnione są od sekwestru i egzekucyi;

ważne dla całego państwa, z wyjątkiem królestw Węgier, Kroacyi, Slawonii, wielkiego księstwa Siedmiogrodu i Pogranicza wojskowego.

(Zawarte w XXXIX. zeszycie D. U. P. z 24. grudnia 1865, Nr. 142.)

Aby zasiłki udzielane potrzebującym pomocy dla ulżenia niedostatku były tylko na cel właściwy użyte, uznaję za stósowne, odnośnie do Mego patentu z 20. września 1865 (D. U. P. Nr. 89), po wysłuchaniu Mojej rady ministeryalnej rozporządzić co następuje:

I. Zasiłki w gotowiźnie i produktach, dla ulżenia niedostatku w krajach lub częściach tychże, udzielane lub wypłacane ze skarbu państwa, funduszów krajowych i innych funduszów publicznych, pojedynczym osobom lub gminom jako wsparcie albo też jako zaliczki zwrotne, nie mogą być dotknięte ani sekwestrem ani egzekucyą, i ani przez zastawienie, ani przez odstąpienie nie mogą być na inny cel użyte.

II. To rozporządzenie wchodzi w moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Wiedeń, 22. grudnia 1865.

Franciszek Józef, m. p.

Hr. *Belcredi*, m. p. *Komers*, m. p.

Z najwyższego rozkazu:
Bernard Meyer, m. p.

Rozporządzenie ministeryum finansów z 16. grudnia 1865,

względem zmiany przeznaczonych do dokumentów i pism znaczków stemplowych niżej jednego złotego, z wyjątkiem znaczków jednokrajcarowych;

ważne dla całego państwa.

C. k. ministeryum finansów uchwaliło wydać na sprzedaż od 1. marca 1866 w miejsce dotychczasowych znaczków stemplowych wszystkich kategoryi niżej *jednego złotego* z jedynym wyjątkiem znaczków jednokrajcarowych, nowe znaczki, na których wysokość należytości będzie wyrażona na dolnym brzegu znaczku stemplowego także literami w kształcie łuku. Obecnie używane znaczki stemplowe tych samych kategoryi będą od 1. marca 1866 całkiem wyjęte z używania. Używanie więc tych wyjętych z handlu znaczków stemplowych po 28. lutego 1866 będzie uważane jako niestemplowanie i pociągnie za sobą szkodliwe skutki według ustaw z 9. lutego i 2. sierpnia 1850, tudzież z 13. grudnia 1862. Wyjęte tym sposobem z użycia dotychczasowe znaczki stemplowe będą z zachowaniem warunków prawnych i przepisów wymieniane bezpłatnie za nowe znaczki stemplowe w urzędach magazynów stempli, a to od 1. marca do 31. maja 1866. Zajmujący się sprzedażą znaczków stemplowych mają zapasy wyjętych z używania znaczków stemplowych, przewyższające potrzebę na miesiąc luty 1866, wymienić za nowe znaczki stemplowe przed końcem miesiąca lutego 1866.

Po dniu 31. maja 1866 nie będzie już odbywać się ani wymiana, ani też dawane będzie jakiekolwiek wynagrodzenie za znaczki stemplowe wyjęte z używania.

Używane teraz znaczki stemplowe *jednokrajcarowe*, tudzież wszystkie znaczki od jednego złotego w górę i znaczki stemplowe do obwieszczeń, kalendarzów i gazet zostają w niczem nie zmienione i niniejsze rozporządzenie nie odnosi się do nich.

Hrabia *Larisch-Mönich* m. p.

Stan znajdujących się w obiegu drobnych pieniędzy papierowych.

Ogólna suma drobnych pieniędzy papierowych, które z końcem listopada 1865 znajdowały się w obiegu, wynosiła 2,432.898 złr. wal. austr.

Wiedeń, 19. grudnia 1865.

Z c. k. ministerstwa finansów.

Część nieurzędowa.

Lwów, 27. grudnia.

Memorial diplomatique donosi, że konferencye półurzędowe względem traktatu handlowego z Austryą w styczniu ukończone będą i zdaje się, iż w punktach ważniejszych przyszło do zupełnej zgody.

Rząd angielski ogłosił nową korespondencyę z Ameryką; rząd Stanów zjednoczonych zawiesił pretensye swoje z powodu „Shenandoaha."

Do dnia 22. b. m. nie wiedziano jeszcze nic we Florencyi, jaki będzie skład *nowego gabinetu włoskiego*. Dzienniki donosiły tylko, że utworzenie nowego ministerstwa poruczone zostało jenerałowi Lamarmora, i że 22go spodziewano się już ukonstytuowania nowego gabinetu.

Monarchia Austryacka.

Lwów, 23. grudnia. Jego ces. Mość Cesarz Ferdynand ofiarował na restauracyę łac. kościoła parafialnego w Szczercu 200 złr. w. a.

Z tego powodu w pomienionym kościele odprawione zostało nabożeństwo, na którem prócz ludności miejscowej znajdowało się także wielu urzędników.

Lwów, 27. grudnia. Jutro odbędzie się posiedzenie sejmu krajowego. Porządek dzienny tego posiedzenia jest następujący: 1) Odczytanie protokółu posiedzenia czternastego. 2) Odczytanie protokółu posiedzenia piętnastego. 3) Pierwsze czytanie wniosku posła Żuka - Skarzewskiego o propinacyi. 4) Pierwsze czytanie wniosku posła Majera o majątku uniwersytetu krakowskiego. 5) Pierwsze czytanie wniosku ks. Stępka o kosztach przeniesienia księży wikaryuszów. 6) Pierwsze czytanie wniosku ks. Ruczki o emeryturze dla Wincentego Pola. 7) Sprawozdania Wydziału krajowego o nowych wyborach poselskich. 8) Drugie czytanie przedłożenia rządowego, co do zmiany statutów Towarzystwa kredytowego.

Wiedeń, 25. grudnia. *(Nowiny dworu.) Najjaś. Pan* przyjmował przedwczoraj przed południem Bana Kroacyi barona ***Sokcevitsca*** na osobnej audyencyi, Jego Excelencya bawił pół godziny u Jego Mości Cesarza, a po południu został zaproszony do stołu cesarskiego. W południe przyjmował Najjaś. Pan hrabiego ***Belcredego***, hrabiego ***Esterhazego*** i kanclerza nadwornego barona ***Majlatha***, odbierał raporta ministrów, a o godzinie 2. przyjmował wszystkich Arcyksiążąt.

Najjaśniejszy Pan powrócił wczoraj z Budy do miasta swego rezydencyonalnego. Ze wszech stron uważają podróż Monarchy jako wypadek polityczny wielkiego znaczenia; rezultat jej moralny w każdym razie bardzo jest ważny. Nie trzeba zatapiać się w dziejach, ażeby w otwarciu sejmu węgierskiego przez monarchę w osobistej Jego inicyatywie, poznać fakt wielkiej i niezwykłej doniosłości.

„Z ufnością przybyłem pośród was, z większą jeszcze ufnością opuszczam was" — te były słowa, które Jego ces. Mość wyrzekł przy pożegnaniu do mieszkańców miast bratnich, do ludu węgierskiego. Ufność ta wywołana była ufnością pełną czci ludu, ufność ta oddziaływała w wyższej potędze na utworzenie się i wzmocnienie ufności ludu. W tem oddziaływaniu na siebie wzajemnych stosunków, w tej duchownej zgodzie między zapatrywaniem się a uczuciami Monarchy i ludu, leży rękojmia, iż spełnione będą nadzieje, wiążące się z osobistą bytnością Jego ces. Mości Cesarza i Króla. Wychwalają to jako najwyższą cnotę Monarchy, jeżeli przejął się samowiedzą swego czasu i swych ludów; jeżeli jako wzniosły przykład postępuje na drodze idei, skreślonej historyczno-politycznym rozwojem państwa swego; w państwach monarchicznych równie wysoko cenić to można, jeżeli cały lud idzie za inicyatywą władzcy swego, za pociągiem, który od niego wyszedł i w jego osobistości jest ugruntowany.

Taki zaś będzie, spodziewać się można, rezultat podróży Jego ces. Mości. Podróż ta uprzątnęła ostatnie tamy, jakie rozwój pożałowania godny postawił między monarchą a ludem, przywróciła w całej czystości dawny historyczny stosunek, łaski królewskiej i wierności poddanych. Żadne przykre wspomnienie nie występuje naprzód, żadne przykre uczucie nie towarzyszy rozwadze zadania, które załatwione być ma. Jakkolwiek załatwienie to trudnem być może, zyskano jednak, spodziewać się można, zyskano na wieczne czasy przedwstępny warunek pracy politycznej, zyskano ducha szczerości i pojednania, w którym praca ta rozpoczęta została. Mądrość i siła mowy tronowej z jednej strony, z drugiej zaś strony uczucia, któremi dziś więcej niż kiedykolwiek lud węgierski jest ożywiony, ręczą nam za to, że najważniejsza wewnętrzna kwestya monarchii, kwestya stosunku Węgier do ogółu państwa zbliżyła się stanowczo ku słusznemu i błogiemu załatwieniu.

Letnie odwiedziny Jego ces. Mości zasiały ziarno porozumienia się, ziarno to dojrzało, i stało się pączkiem kwitnącym; oby bliski był czas, w którym owoc pożądany stała naszą własnością nazwać będziemy mogli.

(Wiadomości bieżące.) Biskup ***Strossmayer*** przybył tu z Zagrabia, a Jego Exc. prezydent wyższego sądu krajowego Dr. baron ***Raule*** z Drezna.

Ministeryum stanu na podstawie §. 182 prowizorycznej ustawy o kościele ewangielickim (D. u. p. 1861 Nr. 42) przeznaczyło resztę interkalaryów z roku administracyjnego 1865, która powstała w skutek zarządzonego najwyższem postanowieniem z 14. maja 1865, zniżenia płacy superintendentów, to jest sumę 1000 złr. na dwa stypendya po 500 złr. dla kandydatów stanu nauczycielskiego i służby kościelnej, którzy w celu dalszego wykształcenia się uczęszczają do akademii i seminaryów zagranicznych.

Stypendya te będą bezpośrednio przez c. k. ministeryum stanu nadane na czas jednego roku zacząwszy od najbliższego półrocza bieżącego roku szkolnego 1865-6.

Kandydaci wyznania augsburgskiego i helweckiego chcący ubiegać się o jedno z tych stypendyów, mogą wnosić swoje podania do ministeryum albo za pośrednictwem swojej władzy akademickiej, lub superintendentury do której należą albo też bezpośrednio.

Do podań należy dołączać: *a)* świadectwo chrztu, *b)* świadectwa szkolne, *c)* własne curiculum vitae po łacinie napisane.

Pierwszeństwo mieć będą kandydaci, którzy już ukończyli c. k. wydział teologiczny ewangielicki w Wiedniu.

Co podaje się do wiadomości z tym dodatkiem, że podania mają być wniesione najdalej do 20. lutego 1866, w przeciwnym bowiem razie nie będą uwzględnione.

Gazeta wiedeńska podaje w części urzędowej traktat międzynarodowy względem komunikacyi telegraficznej zawarty w Paryżu d. 17. maja 1865. Ratyfikacye wymieniano tamże d. 14. sierpnia 1865. Ratyfikacya Jego c. k. Apostolskiej Mości jest datowana w Wiedniu 17. lipca 1865. Dokument ten jest podany w XXXV. 1. zeszycie D. u. p. z 23. grudnia 1865, pod Nr. 137 a to w tekście oryginalnym francuzkim i tłómaczeniu niemieckiem. Taż *Gazeta wiedeńska* podaje także zamieszczony w tym samym zeszycie D. u. p. pod Nr. 138 traktat z 5. sierpnia 1865, między Austryą, Bawaryą i Szwajcaryą względem budowy kolei żelaznej z Lindau na Bregenz do St. Margarethen tudzież z Rüth do Feldkirch. Ratyfikowany przez Jego c. k. Apost. Mość w Wiedniu d. 20. listopada 1865. Ratyfikacye wymieniano w Wiedniu d. 13. grudnia 1865.

Gazeta wiedeńska z 24. b. m. ogłasza traktat niemiecko-austryackiego związku telegraficznego, zawarty w Schwerinie na dniu 30. września 1865.

(Zaprzeczenie.) Jener. Kor. z 23. b. m. pisze: ***Presse*** przyniosła niedawno z Pragi telegraficzną wiadomość, że miały tam nadejść dekreta pensyi dla 46 urzędników państwa. Praski korespondent do ***Ostdeutsche Post*** korzystał oczywiście z tego doniesienia w ***Presse*** i w wczorajszej korespondencyi swojej wylał całą nienawiść swoją przeciw rządowi. Otóż dla zaspokojenia zatrwożonych może tą wieścią kół jesteśmy obowiązani oświadczyć, że należy ona do rzędu całkiem bezzasadnych i złośliwych bajek.

Gazeta wiedeńska donosi: Jego c. k. Apostolska Mość raczył przyjąć najłaskawiej najwyższem postanowieniem z 14. grudnia r. b. uchwalony przez sejm krajowy Królestw Galicyi i Lodomeryi

z Wielkiem Księstwem Krakowskiem na posiedzeniu swojem z 25. listopada r. b. wyraz wdzięczności, wierności i lojalnego sposobu myślenia, a najwyższem postanowieniem z 15. grudnia r. b. uchwalony przez sejm krajowy Margrabstwa Istryi adres wdzięczności i lojalności z *szczególnem zadowoleniem* do wiadomości.

Peszt. 24. grudnia. Po solennem nabożeństwie w tutejszym kościele archipresbiteryalnym z powodu uroczystości urodzin Cesarzowej Jej Mości, udała się deputacya wydziału miejskiego z sędzia miejskim na czele do Tawernika, prosząc go, ażeby życzenia miasta Pesztu przesłał Jej Cesarskiej Mości. *Pesti Hirnök* napisał z powinszowaniem urodzin artykuł pełen zapału. *Sürgöny* donosi, że deputacya gratulacyjna obu izb sejmowych przyjmowana będzie przez Jej Cesarską Mość w dniu 8. stycznia.

(Szczodrobliwość Najjaś. Pana.) Coraz więcej wychodzi na jaw wypadków, w których w ciągu pobytu Najjaś. Pana w Węgrzech obdarzyła szczodrobliwość Monarchy osoby prywatne i zakłady. Oprócz znanych już najwyższych ofiar słychać teraz jeszcze o dalszych darach łaski, które Najjaś. Pan kazał rozdawać hojnie na wszystkie strony. I tak rozdano ubogim 4000 złr., a rozmaitym innym petentom 2000 złr.; oprócz tego obdarzeni zostali pewien urzednik komitatowy i huzar miejski, który upadłszy z koniem, złamał nogę, każdy kwotą 100 złr. Również dochodzą teraz do wiadomości coraz wymowniejsze dowody głębokiej i powszechnej radości, jaką wywoływało wszędzie osobiste zjawienie sie Monarchy. W dniu przybycia Najjaś. Pana powiła zona traktyernika *Józefa Hottona* zdrowego syna. Hotton zaniósł tedy w drodze urzędowej prośbę do Jego Mości Cesarza, ażeby chłopak ten mógł otrzymać na chrzcie imię *Franciszek Józef*, i prosił zarazem o łaskę, by Najjaś. Pan raczył być jego ojcem chrzestnym. W kilka dni potem otrzymał Hotton z najwyższego rozkazu oznajmienie, ze Najj. Pan nie może wprawdzie dla braku czasu trzymać chłopca do chrztu, ale nie ma nic przeciw nadaniu mu imienia Franciszka Józefa, a zarazem kazał doręczyć uszczęśliwionemu ojcu podarunek dla nowonarodzonego. Inny obywatel peszteński, szewc *Antoni Szepessy*, ofiarował Jego Mości Cesarzowi parę przepysznych cizmów bogato wyszywanych złotem. Najj. Pan raczył przyjąć ten upominek i wyrazić dawcy najwyższe zadowolenie. Zarazem raczył Jego Ces. Mość postanowić, ażeby ten przepyszny wyrób, sporządzony zresztą tylko na oko, posłany został na najbliższą powszechną wystawę paryzką.

Czynności sejmów krajowych.

Na posiedzeniu sejmu *wyższo-austryackiego* z 22. grudnia odesłany został do wydziału konstytucyjnego wniosek *Seyrla*, który donosi, ze ustawa z 18. października 1865 względem opodatkowania gorzałki jest dla Wyższej Austryi niestosowną i szkodliwą interesom kraju. Nad wnioskiem *Wurmba* co do zmiany regulaminu sejmowego we względzie wyborów co do wydziałów sejmu przeszła izba do porządku dziennego. Przyszłe posiedzenie naznaczono na dzień 3. stycznia.

Sejm *salcburski* obradował na posiedzeniu z 22. b. m. nad sprawozdaniem wydziału specyalnego o kwestyi inkamerowania majątku krajowego. Wydział proponuje przyjęcie ugody, podług której folwark Chiemsee, była rezydencya biskupa z Chiemsee przechodzi na własność kraju celem przyrządzenia go na gmach sejmowy, i oprócz tego ma być jeszcze ze strony rządu płacona pewna dotacya roczna. Zarazem wyrażał wydział imieniem sejmu krajowego ministerstwu stanu i finansów jako też szefowi kraju najszczersze podziękowanie za uprzejme ułatwienie tej sprawy. Szef kraju wyrażał radość swoją z powodu tego podziękowania i przyrzekł działać ile możności w interesie kraju pod względem wyjednania dotacyi u rządu. Sprawozdawca *Peitler* wspomniał o szcześliwem załatwieniu dwóch żywotnych kwestyi kraju, mianowicie o uregulowaniu kwestyi leśnictwa i inkameryzacyi, i wyraził nadzieję, że rząd także przy politycznej organizacyi będzie postępować zgodnie z interesami kraju.

Na posiedzeniu sejmu węgierskiego z dnia 21. grudnia obrany został Władysław Kovacs kwestorem izby deputowanych. W miejsce Bernata, który zachorował, hr. Juliusz Andrasy wybrany został członkiem deputacyi gratulacyjnej. Referenci dziewięciu wydziałów mianowani zostali członkami komisyi weryfikacyjnej. Izba deputowanych odroczyła się do 10. stycznia. Poczem odbyła się konferencya przy zamkniętych drzwiach, na której przyjęto budżet domowy z roku 1861.

Sejm salcburski przyjął na posiedzeniu z dnia 21. grudnia zamknięcie rachunków zakładów krajowych na rok 1864, na indemnizacyę gruntową uchwalono 18 c. na ciężary gruntowe, 2 centy na amortyzacyę. Wniosek dep. Lasser względem budowy drogi żelaznej do Hallein przyjęty został i postanowiono przesłać go ministeryum stanu ku uwzględnieniu według możności. Sejm również przyjął wniosek dep. Lassera względem zmiany statutów ubezpieczenia od ognia, na korzyść subwencyonowania zakładów do gaszenia ognia. Straży ogniowej salcburskiej przyznano maximum 1000 złr. wal. austr.

Ten sam sejm salcburski uchwalił na posiedzeniu z 23. b. m. zaniesienie prośby do ministerstwa stanu ażeby jak najrychlej wydał powszechną ustawę względem żebractwa i włóczęgów. Gminom zalecić potrzeba ścisłe wykonywanie policyi miejscowej w ich zakresie działalności. Na wniosek wydziału petycyjnego uchwalono oznajmić gminom, że na przyszłych sesyach sejmu krajowego mają być podawane wszystkie petycye do sejmu krajowego najdalej do dziesiątego dnia po otwarciu posiedzeń, gdyż w przeciwnym razie niemogą być załatwiane. W końcu dziękował zastępca starosty krajowego p. *Mertens* szefowi kraju w imieniu sejmu za przyjazne działanie jego w interesie kraju, wspomniał o obradach tej sesyi, których rezultat nazwał bardzo pomyślnym, i wzniósł w końcu trzykrotny okrzyk na cześć Jego Mości Cesarza. Książę Arcybiskup *Tarnoczy* dziękował imieniem zgromadzenia tak staroście krajowemu panu *Weiss* za jego pełne taktu przewodniczenie obradom, jako też zastępcy starosty krajowego. Szef kraju hr. *Taaffe* uznał z radościa szczerą uprzejmość ze strony członków sejmu krajowego i wynurzył nadzieję, że będą oni mogli tem przyjemniej przepędzić bliskie święta, ponieważ mogą z całem zaspokojeniem wspominać o czynności swojej w ciągu tej sesyi. W końcu zaś rzekł: „Oby to przekonanie, żeście panowie wypełnili wiernie Wasz obowiązek względem Cesarza, państwa i kraju, dozwoliło panom obchodzić podwójnie tę piękną uroczystość.“ I na tem skończyła sie tegoroczna sesya tego sejmu.

Sejm karyncki odroczył sie dnia 22. b. m. po załatwieniu kilku wniosków wydziała krajowego do 28. grudnia.

Na sejmie *goryckim* przyjęty został na posiedzeniu z 21. b. m. adres dziękczynny do Jego Mości Cesarza z powodu patentu wrześniowego 13 glosami przeciw 6.

Sejm *istryański* odroczył sie do 11. stycznia 1866.

Na posiedzeniu sejmu *styryjskiego* z dn. 21. grudnia dep. Razlag wniósł wysadzenie komitetu, który obmyślić ma środki zapobieżenia niepewności osób i majątków, tudzież chwytania włóczęgów po wsiach. Na wniosek wydziału do sprawdzenia rachunków sejm uchwalił: wyrazić ubolewanie, iż w skutek zawieszenia władzy prawodawczej wiele praw ważnych dla wspólnych interesów krajów zachodnich, jako to reforma praw podatkowych, kwaterunkowych, budowa dróg żelaznych, reformy konstytucyi, praw karnych i przeciwko lichwie, prawa o postępowaniu sadowem i t. p. na czas nieoznaczony odroczone zostały. Wydział krajowy wezwany został, ażeby wziął pod rozwagę środek ku usunięciu włóczęgostwa po kraju i wnioski właściwe na przyszłej kadencyi sejmowej złożył. Rządowi wyrażone być ma życzenie względem pomnożenia żandarmeryi i o zmniejszenie ciężarów kwaterunkowych tak na drodze legislacyjnej, jak i na drodze dyspozycyi wojskowych i administracyjnych. Sejm odroczył sie do 9. stycznia.

Sejm *bukowiński* na posiedzeniu z dn. 21. grudnia uchwalił: I w najbliższym okresie legislatury wystarcza prosta większość dla zmiany regulaminu wyborczego. Uchwalił następnie urządzenie publicznego zakładu położniczego w Czerniowcach, poczem odroczył się do dnia 28. grudnia.

Sejm *tyrolski* na posiedzeniu z dn. 21. grudnia ustanowił preliminarya funduszów krajowych na rok 1866 i postanowił z pieniędzy do dyspozycyi zostających 100.000 złr. złożyć na procent w zakładzie dla handlu i przemysłu. Sejm odracza się do dnia 9. stycznia.

Anglia.

Londyn, 23. grudnia. *(Do sprawy Fenyan.)* Od kilku dni panuje w Londynie zupełna cisza polityczna, a nawet toczące się w Irlandyi rozprawy w procesie Fenyan nie obudzaja tu prawie żadnego zajęcia. Dotychczas uznawały sądy przysięgłych tak w Corku jak i w Dublinie każdego obżałowanego bez długiego namysłu winnym, chociaż można było łatwo nie jeden wyrok uchylić lub przynajmniej utrudnić, gdyby pomiędzy przysięgłymi znajdował się choć jeden członek, któryby się nie zgadzał ze zdaniem swoich kolegów. Z tego się pokazuje, że u klas średnich fenyanizm niezbyt głęboko się jeszcze zakorzenił. Tem szczególniejszą przeto jest agitacya braterstwa w Ameryce. Na podstawie urojenia, że republika irlandzka jest dokonanym faktem, którego jednak dla przeszkadzających okoliczności nie można było dotąd uznać jawnie w samej Irlandyi, najęto w Nowym Yorku dom, w którym ministrowie tej urojonej republiki odbywają swoje narady i załatwiają sprawy. Na jednem piątrze usiłuje minister finansów spieniężać swoje opiewające na przyszłość papiery publiczne, gdy tymczasem na innem piętrze wydaje minister wojny rozporządzenia, które bez spieniężenia owych papierów nie mają żadnej podstawy. Także minister floty został mianowany, któremu do godności nie brakuje nic, jak tylko floty, a nad wszystkimi stoi prezydent, który właśnie teraz oświadczył, ze nie uznaje powagi senatu. Dotąd nie wie nikt wprawdzie, gdzie ten senat odbywa swoje posiedzenia, kto są członkowie jego, kto ich wybiera i w jaki sposób, czy składa się tylko z mężczyzn i czy w ogóle istnieje; ale jak to się najczęściej zdarza przy spiskach, usłyszano i tą razą o istnieniu pewnych władz dopiero wtedy, gdy się wszczęła kłótnia pomiędzy niemi. Jabłkiem spornem zdaje się być kwestya pieniężna. Władzy wykonawczej zarzucają marnowanie grosza publicznego, a władza wykonawcza uniewinnia się tem, ze 5000 f. szt., które przeznaczone były dla Irlandyi, schwytała policya angielska, nim się dostały na ziemię ojczystą. Ale cóż znaczy taka bagatela, kiedy przed kilkoma tygodniami jeszcze rozgłaszali szefowie, że mają przeszło pół miliona f. szt. do dyspozycyi? Oczywiście więc było to tylko przechwałką, i z tego powodu znajduje sie dziś prezydent z ministrami swoimi w wielkim kłopocie. Jeden z dzienników nowojorskich wyraża życzenie, ażeby tamtejsza policya zniosła i uwię-

ziła gabinet Fenyan. Zdaje się, że tego wcale nie będzie potrzeba. Rząd angielski pewnie nigdy nie objawił podobnego życzenia, a nawet Irlandczyk nabierze z czasem w Stanach zjednoczonych tyle praktycznego rozumu, że nie zechce wystawiać się dłużej na śmieszność.

(Odjazd Króla portugalskiego. — Król portugalski odjechał do Paryża.

Francya.

Paryż, 24. grudnia. *(Rożne wiadomości.) Monitor* pisze, iż rząd nie ścierpi, ażeby prace pilnych studentów przerwane były przez kilku burzycieli. Burzycielom tym odebrano już karty legitymacyjne i karty takowe odebrane będą każdemu, który w nieporządku jakim udział mieć będzie.

Paryż. 24. grudnia. *(Wykaz finansowy ministra skarbu.) Monitor* dzisiejszy zamieścił wykaz finansowy ministra skarbu Foulda. Według wykazu tego niedobór na rok 1864 wynosi około 50 milionów franków. Minister skarbu w wykazie powiada, iż pomimo wielu pożycyj, które nie dopisały, spodziewać się można na rok 1865 równowagi wydatków z dochodami. Budżet na rok 1866 nie jest jeszcze ostatecznie ustanowiony, lecz cyfra jego niższa będzie niż cyfra budżetu poprzedzającego. Propozycya do uorganizowania nowej kasy amortyzacyjnej złożona została radzie stanu. W przyszłym roku 30 milionów franków użyte będą na odkup długu publicznego. Oszczędności zaprowadzone dochodzą do sumy 26½ milionów (14 milionów przy ministeryum wojny, 7 milionów przy marynarce). Dzięki tym oszczędnościom budżet zwyczajny na rok 1867, wykaże nadwyżkę 92 milionów, z których 90 milionów przeniesione będą na budżet nadzwyczajny, który to budżet dodawszy do niego 25 milionów wynagrodzenia mexykańskiego i 16 milionów jako drugą wpłatę kuponów pożyczki algierskiej, wynosić będzie 137 milionów franków. Dług niestały, który w styczniu bieżącego roku wynosił 800 milionów franków, wynosi obecnie 772 miliony.

Belgia.

Bruxela, 22. grudnia. *(Wiadomości bieżące.)* Król doręczył burmistrzowi sumę 25.000 fr. do rozdania pomiędzy ubogich stolicy, i tak rozpoczął nowy rząd funkcyę swoją pod szlachetną i miłą wróżbą liberalizmu, łaski i dobroczynności.

Król Leopold I. pozostawił dla miasta Bruxeli legat w sumie 200.000 frank. i drugą równie znaczną sumę dla ubogich w stolicy.

Jak słychać, przywiózł książę Bassano Królowi własnoręczne pismo Cesarza Napoleona, w którem sympatye tego Monarchy dla młodego Króla są goręcej jeszcze wyrażone, niż w telegramie z Compiegne.

Podług zgodnych doniesień z prowincyi belgijskich obchodzono zeszłej niedzieli festyn narodowy wszędzie z taką samą świetnością i radością, jak w stolicy.

Izba deputowanych postanowiła podwyższyć listę cywilną Króla o 548.678 fr., i przyzwolić 700.000 fr. na restauracyę pałacu królewskiego. Potem odroczyła się izba do 16. stycznia.

Włochy.

Florencya, 21. grudnia. *(Posiedzenie parlamentu.* — Minister skarbu Sella przyjął propozycyę Manziniego względem wysadzenia parlamentarnej komisyi śledczej, izba deputowanych odesłała projekt ten do swych komitetów. Następnie izba ograniczyła do dwóch miesięcy upoważnienie dotychczasowego zarządu skarbu i przyjęła odnośny projekt do prawa 173 głosami przeciwko 28.

Senat uchwalił podziękować Królowi za podróż jego do Neapolu z powodu cholery i przyjął prawie jednomyślnie projekt do prawa względem tymczasowego zarządu spraw finansowych.

Rzym, 22, grudnia. *(Bandyci poddają się rządowi papiezkiemu.)* Dwóch herstów bandytów i sześciu bandytów oddali się dobrowolnie w ręce władz papiezkich.

Dania.

Kopenhaga, 22. grudnia. *(Przyjęcie projektu rządowego względem konstytucyi.)* Volksthing przyjął projekt względem konstytucyi w trzeciem odczytaniu 62 głosami przeciwko 27 (głosy przyjaciół chłopów). Projekt rządowy względem ustawy zasadniczej przyjęty więc został w jednej kadencyi rady państwa. Ażeby stał się prawomocny, potrzeba przyjęcia jego w drugiej jeszcze kadencyi i nadzwyczajnego posiedzenia rady państwa. Sejm odroczony został do dnia 4. stycznia.

Szwecya.

Stockholm, 14. grudnia. Radość tu ciągle jest wielka i Król gdzie się tylko pokaże, witany bywa hucznemi okrzykami. Przed paroma dniami lud chciał ciągnąć powóz królewski, lecz Król powstał i na to nie pozwolił, mówiąc: „Dopóki jestem Królem, lud mój żadnego nie powinien znosić wędzidła.“ Zdaje się iż w Stockholmie zaprowadzony będzie uniwersytet, małe miasta jak Upsala i Lund teraz już nie wystarczają.

Christiania, 13. grudnia. W skutek zwiększającej się popularności Króla z powodu reformy konstytucyi. Stohring podniósł listę cywilną królewską z 64.000 na 80.000 speciestalarów.

Królestwo Polskie.

Warszawa. 21. grudnia. *(Nowe czasopisma w Warszawie.) Dziennik Warsz.* pisze: Po wielkiej burzy powietrze oczyszcza się i ożywia na nowo. Toż samo ma miejsce i ze społeczeństwem, na zasadzie niezmiennych i wiecznych praw natury; lecz w społeczeństwie takie ożywienie, taka wzmocniona działalność, następuje po wielkich społecznych wstrząśnieniach. Podobne zjawisko spostrzegamy teraz na polu warszawskiego dziennikarstwa, na którem po smutnem wstrząśnieniu 1863 r. okazał się niezwyczajny ruch. W ciągu półtora roku, poczynając od 1864, kiedy spokojność utrwaliła się w kraju, ukazało się 10 nowych czasopism w polskim języku, — jedyny fakt w całej historyi literatury polskiej; w tej liczbie 3 dzienniki i 7 tygodników. Nazwy ich są następujące: *a)* dzienniki: *Gazeta handlowa*, *kuryer codzienny* i *Lodzer Zeitung* (w języku polskim i niemieckim); *b)* czasopisma: *Ekonomista* z tygodniowym dodatkiem *Merkurym*, *Opiekun domowy*, *Kłosy*, *Rodzina*, *Gazeta muzyczna i teatralna*, *Bazar* i *Bluszcz*. Lecz nie dość na tem. Z początkiem 1866 roku zacznie wychodzić 6 nowych czasopism: *Pamiętnik naukowy*, *Rozgłos*, *Przegląd tygodniowy życia społecznego*, *Zorza*, *Goniec leśny i wiejski i Kuryer lubelski*. Obok tego mają być jeszcze wydawane: *Przegląd techniczny* i *Tygodnik kielecki*. W końcu 1862 r. było w Warszawie 22 czasopisma: ubyło 5: *Czytelnia niedzielna*, *Jutrzenka*, *Przyjaciel zdrowia*, *Przegląd europejski* i *Roczniki gospodarstwa wiejskiego*; pozostało 17. Z początkiem 1866 roku będzie wychodziło 31 w Warszawie i 2 na prowincyi, razem 33; zatem w ciągu półtora roku, prasa peryodyczna w Królestwie podwoiła się; — fakt to znaczący i wymownie odpowiadający na krzyki prasy agitacyjnej, o mniemanem uciskaniu narodowości polskiej, której główne przedstawicielstwo, stanowi niezaprzeczenie dziennikarstwo.

(Przywileje na wynalazki.) Komisya rządowa spraw wewnętrznych i duchownych, podaje do publicznej wiadomości, że poczynając od dn. 17. (29.) września 1863 r., udzielone zostały przez radę administracyjną Królestwa, listy przyznania wynalazków, następujące: 1) Fryderykowi Frej i Hugo Jelinek, na sposób doskonałego oczyszczania soków burakowych, list przyznania obowiązujący do dn. 17. (29.) września 1866 r. 2) Augustowi Hoch, na nowy sposób wyrabiania soli białej i czarnej z ługu mydlarskiego, list przyznania obowiązujący do dnia 29. listopada (11. grudnia) 1873 r. 3) Karolowi Martini, na piec w rodzaju koloryferu służący mający, do ogrzewania mieszkań, które to ogrzewanie dopełnia się za pośrednictwem rozgrzanego powietrza, przechodzącego przez rury wężykowate, list przyznania obowiązujący do dn. 1. (13.) maja 1874 roku. 4) Ewansowi, Lilpopowi i Rau, na młocarnię przenośną, młócącą i przetrząsającą słomę, oczyszczającą i podsiewającą zboże, z nowem klepiskiem chroniącem ziarno od przecinania, list obowiązujący do dn. 15. (27.) maja 1874 r. 5) Ewansowi, Lilpopowi i Rau, na siewnik uniwersalny do zboża i traw, list obowiązujący do dn. 15. (27.) maja 1874 r. 6) Ewansowi, Lilpopowi i Rau, na żniwiarkę z grabką mechaniczną do składania pożętego zboża, list obowiązujący do dn. 15. (27.) maja 1874 r. 7) Dominikowi Rynkiewiczowi, tudzież Robertowi Bothe i synowi, na nowy sposób oczyszczania soku burakowego po użyciu wapna i kwasu węglowego parą przegrzaną, przy zastosowaniu prasy poprawnej cedzącej, list obowiązujący do d. 2. (14.) czerwca 1874 r. 8) Robertowi i Gustawowi Neumanom, na wynaleziony materac druciany, elastyczny, mający zastąpić materace z włosia do łóżek używane, list przyznania obowiązujący do dn. 18. (30.) sierpnia 1869 r. 9) Augustowi Dubrunfaut, na wprowadzenie do Królestwa Polskiego aparatu zwanego osmogenem, do przerabiania melassy, syropów, soków słodkich i innych produktów, list obowiązujący do dnia 15. (27.) grudnia 1874 r. 10) Alexandrowi Forsellesowi i Michałowi Tichanowi, na lampę ze szczególnym przyrządem, za pomocą którego oszczędza się znaczna ilość paliwa używanego do oświetlenia, list przyznania obowiązujący do dn. 26. lutego (10. marca) 1875 r. 11) Ludwikowi Walkhoffowi, na aparat ciągły do maceracyi buraków, list przyznania obowiązujący do dn. 2. (14.) marca 1875 r. 12) Kwiatkowskiemu Józefowi, na balkon ochronny przenośny, do mycia, zakładania i wyjmowania okien, list przyznania obowiązujący do dn. 8. (20.) czerwca 1875 r. 13) Janowi Antoniemu Pastorelli, na wydobywanie terpentyny, smoły, kwasu drzewnego, gazu i węgla w jednej operacyi, za pomocą pary, list przyznania obowiązujący do dn. 6. (18.) lipca 1875 r. 14) Julianowi Paryczko, na aparat do gotowania potraw i ogrzewania płynów, list przyznania obowiązujący do dn. 23. lipca (4. sierpnia) 1871 r. 15) Mosselmanowi et Comp. na wprowadzenie do Królestwa Polskiego patentowanego we Francyi szczególnego sposobu przygotowywania sztucznych nawozów z odchodów lub innych materyi użyźniających i wapna, list obowiązujący do dn. 3. (15.) sierpnia 1875 r. Przytem komisya rządowa ostrzega wymienione wyżej osoby, że jeżeli stosownie do art. 15. postanowienia rady administracyjnej Królestwa z dn. 8. (20.) lipca 1837 r. nie złożą dowodów z prowadzenia w wykonanie swoich wynalazków, w czasie oznaczonym udzielonemi im listami przyznania, w takim razie bez dalszych ostrzeżeń, listy te ogłoszone będą za upadłe.

Rosya.

(Cholera w południowo-zachodnim kraju.) W gubernii podolskiej w m. Bałcie od 26. września do 23. października zachorowało 198 osób, wyzdrowiało 131, zmarło 86, pozostał chory 1; w powiecie bałtskim zachorowało 316 osób, wyzdrowiało 250, zmarło 75, pozostało 28 chorych; w powiecie jampolskim zachorowało 7, wyzdrowiało 3, zmarło 4, a chorych do 23. października nie było. W ogóle w gubernii podolskiej w ciągu czterech tygodni, chorowało 521 osób, zmarło 165, wyzdrowiało 384, pozostało 62 chorych. W gubernii wołyńskiej, w m. Żytomierzu, od 8 do 16. listopada, zachorowało znowu 230 osób, wyzdrowiało 257, zmarło 83, pozostało 131 chorych. Doktór Jewfanow przez telegram doniósł jenerał-gubernatorowi, że od daty ukazania się epidemii do 20. listopada, w Żytomierzu zachorowało 1400 osób, zmarło 500, pozostało 120 chorych. Wojskowych dymisyonowanych, urlopowanych i innych zmarło 36. Epidemia tam trwa 4 tygodnie.

Księstwa Naddunajskie.

Bukareszt, 22go grudnia. *(Mowa księcia Kuzy przy otwarciu sejmu rumuńskiego.)* Z mowy księcia Kuzy przy otwarciu senatu i izby deputowanych podajemy następujące wyjątki. Na wstępie Książe powiada:

Panowie senatorowie i deputowani:

Zwołałem was dla dalszego prowadzenia ważnych spraw, które konstytucya powierzyła waszej pieczołowitości. Wykaz życzeń senatu i izby deputowanych złożony mi został przez mięszaną komisyę, i dowodzi, iż umieliście skorzystać z doświadczenia przeszłości. Spełniam wasze zyczenia, przyznając wam prawo interpelacyi i środki wykonywania tego prawa.

Urządzenie prawosławnego kościoła rumuńskiego dokonane zostało przez instalacyę synodu narodowego. Święta stolica ekumeniczna zaprzeczała nam praw, jakich używają wszystkie ludy prawosławne. Odpowiedziałem na list patryarchy z uszanowaniem jakie mu się należy, zapewniłem go, iż utrzymamy więzy duchowe łączące nas z kościołem macierzyńskim konstantynopolitańskim, oświadczyłem jednak zarazem, iż prawosławny kościół rumuński musi mieć własną swoję exystencyę, której wyrazem jest państwo.

Dalej powiada Książę:

Zawarłem z Austryą kartel względem wydawania zbrodniarzy, a konwencye telegraficzne z Austryą, Rosyą i Serbią. Ministra mego spraw zewnętrznych upoważniłem do negocyowania konwencyi o żeglugę na Prucie z pełnomocnikami Austryi i Rosyi. Komisya międzynarodowa w Konstantynopolu zajmuje się ciągle jeszcze kwestyą dóbr kościelnych. Według ostatnich wiadomości spodziewać się może, iż sprawa ta uregulowana będzie w krótce i według niezaprzeczalnych praw kraju.

Szczęśliwym jestem, iz zapewnić Was mogę, iz Rumunia na przychylność i sympatyę dworu zwierzchniczego i mocarstw poręczających liczyć może. Stósunki moje z Wysoką Portą zamącone zostały w tym roku następującym wypadkiem. W skutek wypadków z dnia 15. sierpnia, Wysoka Porta opierając się na doniesieniach dziennikarskich sądziła, iż kraj znajduje się w stanie rewolucyi, i że izby zniechęcone są do instytucyi przez moję osobę reprezentowanych. Cały kraj mógł czytać list jaki z tego powodu odebrałem i odpowiedź moją. Minister mój spraw zewnętrznych udzieli Wam wyjaśnienie co do stanu tej sprawy. Przekonacie się, iż odebrałem zadowalniające zapewnienie co do zamiarów Wysokiej Porty względem Rumunii, i t. d.

„W Aleksandrze Janie I. znajdą Rumuni zawsze pułkownika Kuzę, który jako członek zgromadzenia *ad hoc* a potem jako członek zgromadzenia prawodawczego Mułtan proklamował akt pamiętny, zawierający wielkie zasady odrodzenia Rumunii; tego samego pułkownika Kuzę, który jako obrany już książę Mułtan, oświadczył mocarstwom opiekuńczym urzędownie, że koronę Wołoszczyzny przyjmuje jako objaw woli narodu na rzecz unii księztw, ale że uważa ją tylko jako depozyt święty.

„Kadencya prawodawcza jest otwarta. Niech Bóg błogosławi wasze prace! niech błogosławi Rumunię!"

(Ukonstytuowanie senatu i izby deputowanych.) Bioro senatu jest ukonstytuowane, wiceprezesem został Plagino. Izba deputowanych wybrała także bioro swoje. Wiceprezesami zostali A. Boranesco i G. Meleghi. Dekretem książęcym obecni ministrowie Floresco, Cariagdi i Calimachi mianowani zostali senatorami. Ministrowi skarbu otwarto kredyt na 19,300.000 piastrów na opłacenie procentu na rok bieżący od pożyczki 150 milionów franków.

Grecya.

Ateny, 14. grudnia. *(Charakterystyka ministerym greckiego. — Różne wiadomości.)* Korespondencye z Aten dają następującą charakterystykę nowego greckiego ministeryum. Ministrem wojny jest dawny herszt rozbójników, przez Króla ułaskawiony, nazywa on się podpułkownik Skabzas. Minister spraw wewnętrznych Rufos jest bogatym właścicielem ziemskim na wyspie Korfu. — Rozbójnictwo kwitnie w jak najlepsze. Przed kilkoma dniami trzech Anglików, lord Horwey, syn lorda Bedford i trzeci jeszcze Anglik, którego nazwiska nie podają, napadnięci zostali i uprowadzeni przez bandę rozbójników, na polowaniu w Akarnanii pod Dragomestre. Wykupili się opłatą 3000 funtów sterlingów, które bank grecki wypłacił na żądanie posła angielskiego. — Francuzki kontradmirał Simon zawinął do Pireus z flotą swoją. Według doniesień z Korfu, statki wojenne włoskie, które krążyły po wodach jońskich pod dowództwem admirała Vacca, opuściły te strony i podpłynęły ku Ankonie. W porcie korfuańskim pozostała tylko fregata angielska „Terrible." — Poseł rosyjski, p. Nowikow, przybył dnia 7. b. m. do Aten i przyjmowany był onegdaj przez Króla, któremu złożył kredytywy swoje. Poprzednik jego, hr. Błudów, popłynał do Marsylii.

Ameryka.

Nowy York, 13. grudnia. Kongres przekazał komitetowi do zgłębienia rezolucyę, według której prezydent proszony być ma o zarządzenie w sprawie mexykańskiej kroków, jakie wymagają honor i interes Zjednoczonych stanów. Senat przyjął zmodyfikowana rezolucyę względem przypuszczenia do kongresu reprezentantów państw południowych. — Obiegają sprzeczne pogłoski o tem czy jenerał Logen przyjął lub nie przyjął posadę poselską przy Juarezie. — Władza prawodawcza państwa Missisipi odrzuciła poprawkę do konstytucyi względem usamowolnienia Murzynów.

Kronika.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Kradzież. Dnia 20go b. m. stawiony został przed kolegium 3 sędziów Piotr Choiński z Siemianówki, służący, 22 lat liczący, stanu wolnego, obr. rz. kat., obwiniony o kradzież. Prokuratorya proponowała 6 miesięcy ciężkiego więzienia. Sąd skazał go na 20 kijów, o które obwiniony sam prosił, przekładając tę karę nad więzienie (Prezyd. radzca sądu kraj p. Jorkasz, oskarzyciel zast. prok. pań. p. Lidl.)

(Skradzione obligacye) Dnia 23. b. m. Skradzione zostały dwie akcye kolei żelaznej galicyjskiej Karola Ludwika z następującemi numerami: 56.254 i 56.255. — Ostrzega się, by takowych nikt nienabywał, gdyż o amortyzacyę poczyniono stosowne kroki.

(Pożary.) W Nowosiółce w powiecie Mielnickim dnia 6. b. m. wybuchł pożar w domu włościańskim, lecz został zaraz ugaszony. Ogień był podłożony i sprawcę ujęto.

W Mchawie w powiecie Baligrodzkim d. 7. b. m. spalił się dom włościański z budynkami gospodarskiemi i zapasami zboża. Szkoda wynosi około 380 złr. Przyczyna pożaru nie jest wiadoma.

W Hoszowie w powiecie Budzanowskim d. 12. b. m. spalił się dom wło-ściański. Szkoda wynosi 35 złr. Ogień miał powstać przez nieostrożność.

W Baranówce w powiecie Brzeżańskim dnia 12. b. m. spaliły się 2 domy z budynkami gospodarskiemi. Ogień miał powstać przez nieostrożność.

W Kluwinie w powiecie Kopeczynieckim d. 15. b. m. w nocy spalił się dom włościański z zapasami zboża. Szkoda wynosi około 123 złr. Przyczyna pożaru był zły komin.

W Kropiwniku w powiecie kałuskim, dnia 27. z. m. spalił się dom włościański z budynkami gospodarskiemi i zapasami zboża i siana. Szkoda wynosi około 200 złr. Przyczyna pożaru jest niewiadoma.

W Petrance w tymże powiecie dnia 16. b. m. spalił się podobież dom włościański z wszystkiemi zabudowaniami gospodarskiemi i zapasami zboża i siana. Szkoda wynosi około 400 złr. Przyczyna pożaru jest niewiadoma.

W Martynowie Nowym w powiecie wojniłowskim, dnia 13. b. m. spaliła się karczma dworska. Szkoda wynosi 2000 złr. Ogień miał powstać przez nieostrożność. Karczma była zaasekurowana.

W Ujkowicach w powiecie przemyskim, d. 15. b. m. spalił się dom włościański z narzędziami gospodarskiemi i 8 korcy zboża. Szkoda wynosi 200 złr. Ogień powstał przez nieostrożność.

W Königsau w powiecie medenickim, d. 16. b. m. spaliła się stodoła ze słoma i dom mieszkalny ze stajnią, 5 wozami siana i kilku korcami zboża, wartości około 600 złr. Następnie przeniósł się ogień na dom sąsiedni i zniszczył tenże wraz z sprzętami, budynkami gospodarskiemi i zapasami zboża. Szkoda wynosi około 1500 złr. Ogień miał powstać przez nieostrożność.

W Kluwińcach w powiecie kopeczynieckim, dnia 17. b. m. spalił się budynek dworski zamieszkały przez miejscowego ekonoma. Ogień miał powstać przez niostrożność. Szkoda wynosi około 200 złr.

W Dziczkach, w powiecie Rohatyńskim, dnia 10go b. m. spaliły się 3 stogi siana. Ogień miał być podłożony.

W Duląbce, w powiecie Żmigrodzkim, dnia 6go b. m. spalił się dom włościański z budynkami gospodarskiemi, zapasami zboża i narzędziami rolniczemi. Szkoda wynosi 324 złr. w. a. Przyczyna pożaru nie jest wiadoma.

(Samobójstwo.) W Derewni w powiecie W. Mosty, włościanka Onyszka Guta, cierpiąca obłąkanie, odebrała sobie życie d. 9. b. m przez obwieszenie.

Iwan Ardan z Rozstajnego, w powiecie Dukielskim, cierpiący obłąkanie, i z tego powodu dnia 10go b. m. transportowany do szpitalu wymknął się niepostrzeżenie na noclegu w Kątach i odebrał sobie życie przez obwieszenie.

(Morderstwo.) W Skomorochach w powiecie Buczackim dnia 9. b. m. zamordowany został w lesie włościanin Stefan Buczyński, a to przez swego krewnego, który od lat czterech zostawał w miłośnym stosunku z żoną za

mordowanego i przez nią do tej zbrodni podmówionym został. Sprawca został ujęty.

(Ucieczka obłąkanego.) W końcu października b. r. umknął z domu obłąkanych we Lwowie leczony tamże Franciszek Czernicki z Krasnego pod Grzymałowem, około 30 lat liczący, i dotychczas nie został ujęty. Tenże jest średniego wzrostu, brunet.

(Nieszczęsny wypadek.) W Kołomyi wydarzył się na dniu 23. b. m. w dworcu kolei żelaznej nieszczęsny wypadek, którego ofiarą padło dwoje ludzi. Gdy przy kopaniu studni w dworcu kolei dostali się robotnicy do głębokości 9—10 sążni i zaczęli kopać dalej, osunęła się u góry ziemia i zasypała 5 robotników. Trzem z nich udało się jeszcze umknąć na jedno z wyższych rusztowań i uniknąć śmierci; dwóch zaś przywalonych warstwą ziemi prawie na trzy sążnie, nieudało się wyratować, chociaż pracowano z największem natężeniem przez 13 godzin nad ich wygrzebaniem, gdyż zagrażało dalsze usunięcie się ziemi, i nikt już niemiał odwagi zejść na dół. Jakoż o godzinie 11. w nocy runęło całe rusztowanie z większą jeszcze warstwą ziemi.

(Kradzież koni.) Hryńko Wasiuniak, właściciel realności z Porzycza, 34 lat liczący, ojciec 7 dzieci, obrz. gr. k., już karany za kradzież i według świadectwa swojej gminy znany jako złodziej, skazany został na rozprawie ostatecznej w d. 18. b. m. (prezyd. radca sądu kr pan Ortyński, oskarż. zast. prok. pań. p. Buszak) za kradzież koni na 2 miesiące ciężkiego więzienia (prokuratorya proponowała 8 miesięcy) zaostrzonego postem w każdym tygodniu i przyjął wyrok.

(Kradzież rzeczy kościelnych.) Józef Pliszkiewicz z Toporowa, diak w Wysłobokach, 37 lat liczący, stanu wolnego, obrz. gr. k., już kilkakrotnie za kradzież karany, zeznał i przekonany został że z zamkniętej skarbony w kościele parafialnym w Wysłobokach skradł kilka sznurków korali wartości 16 złr. i skazany został d. 18. b. m. na 7 miesięcy ciężkiego więzienia i wyrok przyjął (prezyd. radca sądu kraj. pan Dzierzyński, oskarż. zastępca prok. państwa p. Lidl).

(Komitet filialny w Krakowie do udziału w wystawie paryskiej.) „Krak. Ztg." pisze: Dnia 28go z. m. ukonstytuował się tu komitet filialny do udziału w paryskiej wystawie świata 1867 roku pod prezydencyą wiceprezesa krakowskiej izby handlowej p. Ludwika Zieleniewskiego. Do komitetu weszli następujący członkowie izby handlowej i tutejszego towarzystwa rolniczego: pp. Marceli Jawornicki, Jul. Kirchmayer, Józ. Konopka, Dr. Ant. Kozubowski, Dr. Gustaw Piotrowski i Teod. Baranowski, Józ. Jahn, Karol Langie, Hirsch Mendelsohn i Dr. Weigl. Komitet wydał odezwę do właścicieli fabryk, przemysłowców, właścicieli dóbr, artystów i duchowieństwa prosząc o najsilniejsze poparcie. Przedmioty przeznaczone na wystawę winny być posłane do Wiednia najdalej do 20. stycznia 1866 r. Spis wystawców będzie posłany już 15. stycznia 1866, komitet przeto życzy sobie otrzymać zgłoszenia w ciągu b. m. lub najdalej z początkiem stycznia. Blankiety do napisania zgłoszeń przesyła komitet na żądanie. Na wystawę przyjmują się dzieła sztuki (od r. 1855) płody rolnictwa i przemysłu w 13 grupach i 102 sekcyach, które wymienia „Czas" w Nr. 183 z 12. sierpnia b. r. Przy znacznym rozwoju przemysłowym w okolicach Krakowa, Wadowic, Tarnowa, Rzeszowa, Sącza spodziewać się należy, że bogate tamtejsze płody przyrody, jak niemniej oryginalne a tanie wyroby pracowitych górali, wyroby fabryk itd. będą odpowiednio reprezentowane.

(Gwiazdy spadające.) Wiadomo, że między 8. a 11. sierpnia i 12. a 14. listopada nocną porą spostrzegać się daje peryodyczne spadanie gwiazd. Podług spostrzeżeń astronomów zjawisko to powiększa się lub zmniejsza corocznie, a po 34 latach dochodzi do najwyższego stopnia. Ponieważ rok 1833 był nadzwyczajnie obfity w spadające gwiazdy, bo w ciągu 10 godzin naliczono około 200.000, przeto w roku 1867 prawdopodobnie powtórzy się to zjawisko.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny przeciętne czterech głównych gatunków zboża i innych artykułów w I. połowie z. m. były następujące na targach w miastach:

	Miejsce targu: Stanisławowie zr.	cen.	Haliczu zr.	cen.	Buczaczu zr.	cen.	Bohorodczanach zr.	cen.	Nadwórnie zr.	cen.	Tłumaczu zr.	cen.
	walutą austryacką											
Mec pszenicy	4	50	4	.	3	62	3	50	4	.	4	.
„ żyta	3	20	3	40	2	62	2	50	3	6	3	.
„ jęczmienia	2	45	2	20	2	8	2	50	2	50	2	50
„ owsa	1	50	1	30	1	22	1	40	1	60	1	20
„ hreczki	.	.	.		2	45	.	.	.	.	.	.
„ kukurudzy	3	75	3	80	2	87	3	50	4		3	25
„ ziemniaków	1	60	1	20	1	15	1	60	1	60	1	30
Cetnar siana	1	40	2	.	1	95	.	90	2	50	1	.
„ wełny	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ nasienia koniczu		.	.	.	.	.			.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	7	.	6	.	5	.	5	50	5	.	5	50
„ „ miękkiego	4	20	4	.	4	.	3	50	4	.	4	50
Funt mięsa wołowego	.	10	.	8		8		7	.	8	.	8
Mas okowity		65	.	52	.	39	.	60	.	60	.	38

(Kolej lwowsko-czerniowiecka) ma być niezawodnie otwarta w przyszłej jesieni. W roku bieżącym prace trwały aż do połowy grudnia. Nasypy są już prawie wszędzie ukończone, a w wielu urządzono już nawet kolej do przewozu szutru. Trzy wielkie mosty na Prucie o 13 potężnych arkadach, do których potrzeba było 150.000 stóp sześciennych kamienia ciosowego, są już na ukończeniu i na wiosnę będą gotowe. Budowa mostu na Dniestrze o pięciu otworach po 150 stóp w świetle postąpiła znacznie. Materyały jako to: szyny, progi itd. zostały już odstawione. Dworce kolei w Czerniowcach, Kołomyi, Stanisławowie i Haliczu mają już być pod dachem, i we Lwowie mury budynków kolei podniosły się widocznie.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 23. grudnia.

Hotel angielski: P. Br. Wolzogen Edw., z Wrocławia.

Dnia 24. grudnia.

Hotel europejski: PP. Lityński J., z Wierzbicy. — Zagórski M., z Podburza.

Hotel Langa: Wasilewski Michał, ces. ros. radzca państwa, z Warszawy

Hotel Kuhna: Pohorecki A., z Horpina.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 23 grudnia.

PP. Ks. Woroniecki Fran., do Ostrowa. — Kalitowski Antoni, c. k. przełożony obw., do Żółkwi. — Gudziszewski Stan., c. k. pułkownik, do Warszawy. — Grodzicki Lud., do Mchawy. — Jackowski Michał, do Rosyi. — Paygert Ant. i Stan., do Krzywenki. Ośmiałowski Szymon, do Janczyna. — Osmólski Wł. do Gór. — Urbański Wład., do Kostarowic. — Vogl Karol, c. k. podporucznik, do Strussowa. — Preussen Emeryk, c. k. major, do Brzeżan. — Prytyka Wł. do Tuczny. — Witosławski Bron., do Wojciechowic.

Dnia 24. grudnia.

PP. Hr. Rzyszczewski A., do Wiednia — Hr. Wodzicki K., do Glejowa. — Br. Wolzoger E., do Wrocławia. — Łodyński Stan., do Nahorzec. — Zborowski J., c. k. przeł. powiat, do Wiednia. — Br. Baumgarten, c. k. major, do Tarnopola.

Dnia 25. grudnia.

PP. Wejdt W., ces. ros. radzca państwa do Nowosielec. — Wasilewski M., ces. ros. radzca państwa, do Brodów.

TEATR.

Dziś 27go grudnia (przedst. polskie) **„Szkoła bogaczów."** komedya w 5 aktach z niemieckiego; po raz pierwszy. Na dochód p. Adolfa *Linkowskiego*.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 23. i 24. grudnia 1865.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru		Stan atmosfery
	'''					
7. god. zrana	329.21	+ 0.8	92 6	zachodni	sł.	pochmurno
2 g.od. po poł.	329.39	+ 2.0	90.9	półn.-zach.	„	„
10.god.wiecz.	331.04	+ 0.1	85.5	północny	„	„
	'''					
7. god. zrana	331.95	— 0.6	80.9	zachodni	mi.	pochmurno
2. god. po poł.	331 91	— 0.1	79.3	„	„	„
10.god.wiecz.	331 98	— 1 6	79.2	„	„	„

Kurs Lwowski.

Dnia 24 grudnia		gotówką zł.	c.	towarem zł.	c.
Dukat holenderski	wal. austr.	4	93	5	00
Dukat cesarski	„ „	4	95	5	02
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	8	55	8	67
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	60	1	63
„ papierowy rosyjski	„ „	1	36	1	38
Talar pruski	„	1	56	1	58
Polski kurant i pięciozłotówka	„	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	66	61	67	30
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	69	81	70	46
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	67	38	68	08
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	65	67	66	47
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	185	—	187	33

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 23 grudnia.	złr.	kr.
5% Metaliki	63	—
5% pożyczka narodowa	65	80
Losy z 1860 roku	84	—
Akcye banku wiedeńskiego	756	—
„ „ kredytowego	155	20
Londyn, 10 funtów szterlingów	104	50
Srebro	104	60
Dukat pojedyńczy	5	01

Odpowiedzialny Redaktor Adolf Rudyński. Z c. k. galic. drukarni rządowej.